

سه شنبه 1 مرداد 1398 - 20 ذی القعدة 1440 - 23 جولای 2019

درگذشت فقیه و عالم بزرگوار "آخوند ملاعلی همدانی" زعیم حوزه علمیه همدان (1357 ش)

درگذشت فقیه و عالم بزرگوار، "آخوند ملاعلی همدانی" زعیم حوزه علمیه همدان (1357 ش)، عالم وارسته، شیخ الفقه و المجتهدین آیت‌الله علی بن ابراهیم معصومی معروف به آخوند حاج ملاعلی همدانی از مراجع بزرگ و مدرسین مبرز، حوزه علمیه قم و از مراجع همدان در سال 1273 ش (1312 ق) در یکی از روستاهای همدان متولد شد. پدرگرامیش که آثار نبوغ و استعداد را در او مشاهده کرده بود، آخوند را نزد یکی از علمای محترم محل برده و در آنجا، در مدت کوتاهی، قسمتی از فقه و اصول را فرا گرفت. وی در همدان به مدت چهار سال در رشته‌های کلام و فلسفه و فنون ریاضی تحصیل نمود و سپس به تهران عزیمت کرد. آخوند همدانی پس از کسب علم از استادان فن، در سال 1300 ش نزد آیت‌الله حاج شیخ عبدالکریم حائری مؤسس حوزه علمیه قم رفت و در مدت 10 سال در شمار شاگردان ممتاز ایشان قرار گرفت و سطوح عالی را به اتمام رساند. ایشان همچنین در محضر میرزا جوادآقا ملکی تبریزی و شیخ احمد قمی، به تکمیل درس و تهذیب نفس اشتغال یافت و همزمان به تدریس سطح پرداخت. آخوند ملاعلی همدانی در سال 1310 ش به دنبال درخواست اهالی متدین همدان و حسب الامر استادش حاج شیخ عبدالکریم حائری، به همدان بازگشت و حدود پنجاه سال ریاست دینی آن شهر را برعهده داشت. آخوند همدانی از استوانه‌های بزرگ دین و زهد و تقوا در همدان و منطقه غرب کشور بود. ایشان حوزه علمیه همدان را سامانی مجدد بخشید و پناهگاهی برای روحانیت متعهد آن منطقه در فضای فساد آلود آن روزگار به شمار می‌آید. چنان‌که به مرور زمان، کتابخانه بسیار با ارزشی را در همدان به وجود آورد که در آن منطقه کم نظیر بود. مجله پیک اسلام نیز توسط ایشان تاسیس شد و انتشار یافت. از این فقیه سترگ آثار متعددی بر جای مانده که اربعین حدیث، رساله‌ای در اجتهاد و تقلید، رساله در قاعده لاضرر و رساله‌ای در حیط و تکفیر از آن جمله می‌باشد. سرانجام این عالم ربانی و فقیه بزرگ در اول مرداد 1357 ش برابر با نیمه شعبان سال 1398 ق در 84 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و در همدان به خاک سپرده شد. در مراسم تشییع ایشان، یکی از کم سابقه‌ترین اجتماعات مردمی پدید آمد که به تظاهرات سیاسی و نمایش اعتراض مردم مسلمان در برابر رژیم حاکم تبدیل شد. همچنین کنگره بزرگداشت بیستمین سالگرد ارتحال ایشان، در روزهای سوم و چهارم مرداد 1377 ش با حضور نمایندگان مقام معظم رهبری و مراجع عظام و شخصیت‌های علمی و فرهنگی در همدان برگزار شد و از شخصیت فقهی، علمی و اجتماعی ایشان تجلیل به عمل آمد.

آغاز عملیات قدس 4 (1364 ش)

تصرف دریاچه «ام النعاج» عراق در شمال شرقی شهر «بصره» و هم چنین اسارت نیروهای اطلاعاتی دشمن به دست رزمندگان مجاهد عراقی از تیپ ۹ بدر در این منطقه، انگیزه های طرح و اجرای عملیات «قدس ۴» به وسیله نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی گردید. طوفان، عوارض خشک و کوچک بر سطح دریاچه را کنار زد و دریاچه به «اروندود» متصل شد. این دریاچه از چند طرف به چندین آب راه و روستا ختم می شود و مساحتی در حدود یک صد کیلومتر مربع را داراست و آب آن نیز از رودخانه های واقع در خاک ایران تأمین می گردد. عملیات قدس ۴ با چهار هدف انهدام نیروی پدافندی دشمن، آزادسازی ۱۵۰ کیلومتر مربع از دریاچه و تسلط بر بخشی دیگر از هورالهوریزه، گرفتن جای پا برای گسترش عملیات و در اختیار گرفتن جناح از دشمن و نزدیکی به بخشی از خشکی های شرق دجله در منطقه ای به گستردگی ۱۶۰ کیلومتر مربع به اجرا گذاشته شد. این عملیات را نیروی زمینی سپاه پاسداران و مجاهدان و پناهندگان عراقی که در قالب تیپ ۹ بدر گرد هم آمده بودند، صورت دادند. حمله در ساعت ۲۴ روز ۱۷ مردادماه ۱۳۶۴ ش با رمز «یا محمد رسول الله (ص)، الله اکبر» در حالی آغاز شد که هواپیماهای «پی.سی.۷» عراق روزی یکی - دو بار سطح منطقه و دریاچه ام النعاج را بمباران ایذایی می کردند، اما دشمن در زمان عملیات کاملاً غافلگیر گردید به گونه ای که بیسیم چی فرمانده عراقی تسلیم نیروهای ایران شد. دشمن هم چنین پس از سقوط بخشی از مواضع خود، اقدام به اجرای آتش توپخانه نمود و تردد نیروهای ایرانی را در منطقه با مشکل روبه رو ساخت، اما یک عامل ویژه سبب قطع این گلوله باران شد؛ به این صورت که شماری از اسرای دشمن به تقاضای همکاری پاسخ مثبت داده و به پای بیسیم آمدند و از پست شنود با فرماندهی دشمن در عقبه تماس گرفتند و تقاضای نیرو کردند که اگرچه با تقاضای آنان به علت عدم تسلط عراق بر منطقه عملیات مخالفت شد ولی در برابر تقاضای قطع آتش به این بهانه که بر سر نیروهای خودمان (عراقی ها) ریخته می شود، موافقت شد و لحظاتی بعد آتش سنگین دشمن قطع گردید و به دنبال آن تردد نیروهای خودی از سر گرفته شد. این عامل در موفقیت عملیات قدس ۴ کمک شایانی را در پی داشت. طی چهار روز عملیات، ۱ فروند چرخ بال، ۱۰ فروند قایق، چندین قبضه خمپاره انداز و چندین پایگاه شناور منهدم و گردان ۲ از تیپ ۱۱۷ دشمن متلاشی گردید. شمار تلفات دشمن در این عملیات ۳۳۶ تن کشته و زخمی و اسیر گزارش شده است. علاوه بر آن ۵ فروند قایق، شماری دستگاه های مخابراتی و تعدادی سلاح سبک و مقداری مهمات به غنیمت رزمندگان اسلام درآمد. بزرگ ترین دستاوردهای عملیات قدس ۴، آزادسازی ۱۶۰ کیلومتر مربع از منطقه هورالهوریزه عراق، دریاچه ام النعاج (بزرگ ترین دریاچه منطقه هور) و ۲۰ پاسگاه آبی از دشمن بود.

به وجود آمدن اولین وزارت امور خارجه در ایران در زمان "فتحعلی شاه قاجار" (1237 ق)

سابقه فعالیت وزارت امور خارجه ایران به دو قرن می رسد. تا پایان قرن 18 میلادی، امور مربوط به روابط خارجی ایران توسط رجالی اداره می شده عمدتاً در دربار مستقر بودند و کشور، چیزی به نام وزارت خارجه نداشت. اما از ابتدای قرن نوزدهم که انتصاب سفیرای ایران در کشورهای خارجی و یا پذیرش سفیران خارجی در ایران آغاز شد، کثرت امور مربوط به سیاست خارجی و نمایندگان سیاسی متعددی که از سوی دولتهای بیگانه وارد ایران می شدند، سبب شد که دولت ایران به فکر تأسیس وزارتخانه جدید «امور خارجه» بیافتد. از این رو فتحعلی شاه قاجار در 1809 میلادی / 1224 ZWJ&S; . ق فرمان تأسیس دفتری را صادر کرد که با عنوان «امور خارجه» کار مراد به نمایندگان دولتهای خارجی در ایران، دریافت نامه ها، مرسولات سلاطین خارجی و قرائت آنها در حضور شاه و تهیه پاسخ آنها و یا ترتیب اعزام نمایندگان ایرانی به کشورهای خارجی را بر عهده گرفت. متعاقب تشکیل

این دفتر «میرزاقلی خان نوائی» موسوم به «منشی الممالک» به دستور فتحعلی شاه سرپرست این دفتر شد. منشی الممالک که در آن زمان وزارت داخله را اداره می کرد، با حفظ سمت، مدت 12 سال در دربار ایران تصدی «دفتر امور خارجی» را نیز بر عهده داشت. اما روابط خارجی ایران تنها در اعزام نمایندگان ایرانی به خارج و یا پذیرفتن نمایندگان خارجی در ایران خلاصه نمی شد و حضور ایران در صحنه روابط بین المللی و ضرورت مواجهه با تحولات جهان ایجاب می کرد کانون تصمیم گیری های ایران در عرصه سیاست خارجی فراتر از یک دفتر تحت پوشش دربار باشد. از این رو در اکتبر 1821 م / 1237 هـ ق فتحعلی شاه رسماً دستور تأسیس وزارت امور خارجه ایران را صادر کرد. این وزارتخانه تأسیس شد و «میرزا عبدالوهاب خان نشاط اصفهانی» به عنوان اولین وزیر خارجه ایران منصوب گردید.

اشغال شهر قاهره پایتخت مصر توسط سپاهیان ناپلئون بناپارت (1798م) یکی از مسیرهای مهم ارتباطی استعمار انگلستان با مستعمره بزرگ خود در شبه قاره هند، راه عبور از سرزمین مصر به طرف دریای سرخ و مناطق خاورمیانه بود. در این میان، ناپلئون بناپارت، امپراتور فرانسه برای قطع این مسیر ارتباطی درصدد اشغال مصر و ضربه زدن به انگلستان بود. از این رو، پس از آن که ناپلئون بناپارت، بندر اسکندریه مصر را با استفاده از تجهیزات مدرن و به کار بردن حيله و نیرنگ اشغال نمود، به سوی قاهره بزرگ &f1m;ترین شهر مصر و پایتخت سلسله ممالیک، حرکت کرد. در این هنگام، مراد بیگ حاکم قاهره، برای دفاع از این شهر، با سربازان خود در حومه قاهره و در نزدیکی اهرام مصر سنگر گرفت. با رسیدن قوای ناپلئون به نزدیکی اهرام، جنگ سختی بین دو سپاه مصر و فرانسه روی داد. در این نبرد که به جنگ اهرام مشهور است، ارتش فرانسه به دلیل برتری تجهیزات خود به پیروزی دست یافت و فردای آن روز، سپاه فرانسه به شهر بی &f1m;دفاع قاهره وارد شد و به حکومت ممالیک در مصر پایان داد. ولی پس از پیروزی &f1m;های اولیه در این عملیات و تصرف بخش بزرگی از خاک مصر و سواحل شرقی مدیترانه، بر اثر حملات غافل &f1m;گیرانه نیروی دریایی انگلیس، بخش اعظم ناوگان جنگی فرانسه منهدم شد و ناپلئون عملاً در محاصره قرار گرفت. در تابستان 1799م، ناپلئون با شکستن خط محاصره دریایی انگلیس به فرانسه بازگشت تا با تجهیزات و نیروی تازه نفسی به صحنه عملیات بازگردد. ولی آشفتنگی اوضاع فرانسه پس از انقلاب این کشور و نارضایتی شدید مردم از حکومت هیأت مدیره، ناپلئون را از حمله مجدد به مصر بازداشت و درصدد کسب قدرت مطلق در فرانسه برآمد.